Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрацiя чѣдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакцiя ул. Францисканьска ч.10, дверѣ 10

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламацiи неопечатанѣ вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администрацiи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр

Ч. 167. | Нинѣ: Завтра: | гр. | Н. 9. по Сош. Панталейм. | рим. | Каєтан. Циряка | Недѣля 26 липня (7 серпня) 1892. | Восходъ сонця 4 г 45 м.; заходъ 7 г 25 м. Бароm. 768 терм + 28·0° + 8·2°. | Рокъ II.

Програма

подорожи Єго Величества Цѣсаря до Галичины въ серпни 1892 р.

Єго Величество Цѣсарь приѣде до Олешичь дня 30 серпня о 6 годинѣ 45 мінутъ рано (часъ середно-европейскій).

На двôрци зелѣзниць въ Олешичахъ повитають Найяснѣйшого Монарха торжественно Єго Ексцеленцiя Панъ Намѣстникъ, Староста повѣтовый и Президентъ Рады повѣтовои на чолѣ членôвъ репрезентацiѣ повѣтовои, духовеньство та начальники громадъ.

Вôдъѣздъ зъ Олешичь о 11 годинѣ передъ-полуднемъ (часъ серед. евр.).

Приѣздъ до Львова о 3. годинѣ 15 мін. по полудни (часъ серед. евр.)

На двôрци зелѣзницѣ будуть ждати на приѣздъ Монарха: Єго Екс. Панъ Намѣстникъ, ц. и к. Командантъ корпусу, Єго Екс. князь Маршалокъ краєвый, ц. к. Вiцепрезидентъ Намѣстництва, Президентъ мѣста и Директоръ полицiи. Є. Е. кн. Маршалокъ краєвый на чолѣ Выдѣлу краєвого, згромадженои шляхты и Делеґатôвъ репрезентацій повѣтовыхъ повитає торжественно Є. Вел. Цѣсаря короткою промовою.

По найласкавѣйшôй вôдповѣди повитає Є. Вел. Цѣсаря торжественно кôлькома словами Президентъ м. Львова, котрый прибуде на дворецъ зелѣзницѣ на чолѣ членôвъ мѣста Львова.

Монархъ удасть ся вôдтакъ повозомъ до Своеи резиденцiѣ, попередженый въ дорозѣ Президентомъ мѣста. Походъ пôде улицями: Городецкою, Жигмонтôвскою, Мицкевича, Маршалкôвскою, Третього мая, Ягайлоньскою, Кароля Людвика, площами: Марiйскою, Бернардиньскою и улицею Чарнецкого до будынку правительственного, де Є. Вел. Цѣсарь замешкає.

Повздовжь цѣлои дороги утворять шпалеръ корпорацiи духовнѣ, товариства, выхованцѣ добродѣйныхъ закладôвъ и ученики школъ. Порядокъ буде удержувати сторожа горожаньска.

Достойники Двора, всѣ Власти цивільнѣ и войсковѣ, Корпусъ офiцирскій, Духовеньство, Сенатъ академичный вразъ зô зборомъ професорôвъ и Сенатъ Школы полiтехнічнои зô зборомъ професорôвъ уставлять ся въ той способъ передъ будынкомъ ц. к. Намѣстництва, щобы Начальники властей краєвыхъ, Епископы и всѣ достойники Двора заняли мѣсця безпосередно передъ въѣздомъ до палаты.

Зôбранѣ повитають Є. В. Цѣсаря безъ промовъ и жадного представлюваня на тôмъ мѣсци не буде.

Въ середу дня 31. серпня выѣде Є. Вел. Цѣсарь о год. 6 зъ рана тою самою дорогою якъ при въѣздѣ на дворецъ зелѣзницѣ и удасть ся поѣздомъ двôрскимъ до Городка.

На зелѣзничôмъ двôрци въ Городку будуть ждати на приѣздъ Монарха: тамошный ц. к. Староста повѣтовый и презесъ Рады повѣтовои на чолѣ членôвъ тоижь репрезентацiѣ духовеньство и начальники громадъ.

Зъ Каменоброда верне Монархъ до Львова и удасть ся зъ двôрця зелѣзницѣ до Своеѣ резиденцiѣ высше означеною дорогою.

О годинѣ 2-ôй по полудни вôдбуде ся приняте у Найвысшого Двора въ слѣдуючôмъ порядку:

1. Духовеньство,
2. Достойники двôрски и шляхта,
3. Корпусъ офiцирскій,
4. Кн. Маршалокъ краєвый зъ Выдѣломъ краєвымъ, Презесами и вôдпоручниками репрезентацій повѣтовыхъ, евентуально мѣстъ,
5. Президентъ мѣста Львова зъ Радою мѣскою,
6. Шефы департаментôвъ ц. к. Намѣстництва, краєвои Рады школьнои, краєвои Рады здоровля, Дяректоръ полiцiѣ, Директоръ почтъ и телеґрафôвъ, Директоръ и заступникъ Директора ц. к. Дирекцiѣ руху зелѣзниць державныхъ и Начальникъ Дирекцiѣ дôбръ державныхъ,
7. Начальники высшого Суду краєвого, карного и старшій прокураторъ державный,
8. Начальникъ краєвои Дирекцiѣ скарбу и Прокураторiѣ скарбу,

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше).

Перебувши на видъ Ярины перше прикре враженѣ, Михайлина по малу утихомирила ся и стала розважати свое положенѣ холоднѣйше. Она ажь теперь побачила велике пожертвованѣ Остапа — такъ щожь? Остапъ хотѣвъ тайною вылѣчити єѣ, а тымчасомъ она тайну тую прочула и вôдгадала. Мимо женитьбы оставъ вôнъ для неи тымъ, чимъ бувъ, а чинъ той замѣсть показати єго пôдлымъ, пôднѣсъ ще єго въ єѣ очахъ.

— А хиба я не можу зробити для него нѣчого, коли вôнъ тôлько для насъ зробивъ?— спытала она сама себе.

Повтаряла она собѣ се пытанѣ стôлько разôвъ, поки не найшла на него вôдповѣдь. Она постановила зблизити ся до Ярины и пробувати, чи довѣрочне, сердечне обходженѣ зъ нею, якась заохота не зможе єѣ пôднести, выобразувати, зробити гôднѣйшою Остапа. Найтруднѣйше було приступити до полохливои, майже дикои, а вôдъ терпѣня ще бôльше здичѣлои жѣнки; а вôдтакъ уже простыми словами треба було промовити до єѣ пересвѣдченя и намовити єѣ, щобы подала руку та отворила серце.

Михайлина зрозумѣла труднôсть свого замѣру, але не зразила ся. Коли Остапа не було дома, прийшла она першій разъ до Ярины зъ такимъ прихзнымъ лицемъ, зъ такимъ сердечнымъ словомъ, що заплакана сельска дитина дала ся тымъ потягнути. И пôшли они разомъ, не якъ панѣ и селянка, але якъ старша сестра зъ молодшою, въ городъ, а вôдтакъ до двора. Ярина мовь щебетлива пташина высповѣдала ся ѣй теперь зô всего, зъ думки, зъ чутя, навѣть зъ чутки, яку схопила на дорозѣ. Краснымъ румянцемъ облило ся лице Михайлины; она зôтхнула, не вôдповѣла нѣчого, лише жалôбно усмѣхнула ся.

На другий день прийшла зновъ до Ярины и потягнула єѣ вже лекше зъ собою, вже радше ишла. На третій день селянка ждала вже на паню, на четвертый сама побѣгла до двора. Остапъ все ще занятый витавъ и прощавъ жѣнку ледви кôлькома словами, похиленемъ головы та поглядомъ. Не було для неи розрывки, лише зъ Михайлиною. Тая надила єѣ, пôдхлѣбляла, лестила ся, бо и якъ же було можна зыскати собѣ єѣ?

Она поступала собѣ зъ нею, якъ зъ дитиною, помалу, лагôдно наводила єѣ на думку таку, щобы она жадала чогось хосенного, и зъ задивомъ спостерегла, що Ярина чула ся низшою, хотѣла пôднести ся, учити ся, зблизити ся до мужа. Зъ радостiю побачила Михайлина се чуте въ нѣй и вщѣпляла єго чимъ разъ сильнѣйше въ серце селянки. Она не дала ѣй того, що звычайно звуть наукою, не дала сухои науки, подôбнои до засушеного зѣля, що єго збирають на лѣки и що такъ рôжнить ся вôдъ живыхъ цвѣтôвъ. Михайлина лила въ ню саму розмову живыми словами, живу, здорову науку, котра ще очищала ся черезъ серце идучи до головы.

Ярина слухала єѣ такъ, якъ давнѣйше Остапа, зъ тымъ одушевленемъ простыхъ сердецъ, котрымъ витають свитаюче имъ свѣтло нового дня. Цѣлѣ годины мовчазна, задумана, оперши гарну свою голову на руцѣ, вдивляючи ся въ ґрафиню, терпеливо, цѣкаво и жадно слухала она єѣ та бажала оповѣдань безъ кôнця. Она слѣдила наивно Михайлину, бѣгла до неи що дня по кормъ для души, бо чула вже потребу єго.

Потребу тую можна въ чоловѣцѣ придушити, але годѣ згасити. Постарѣлому въ невѣжи и опущеню покажи промѣнь свѣтла, дай єму волю ити до него, а вôнъ кине ся на него хапчиво. Цѣкавôсть, сей голодъ безсмертнои душѣ, що бажає наукою звязати ся зô свѣтомъ — въ кôмъ она померла?

Вôдъ приѣзду жѣнки Остапъ мало видавъ Михайлину, о ихъ приязни не знавъ зъ сперту нѣчого, бо Ярина не смѣла о тôмъ говорити, вôнъ не пытавъ, а ґрафиня мовчала нарокомъ. Такъ минали днѣ, тыжнѣ, мѣсяцѣ. Въ праци летить часъ блыскавицею, нѣ оглянешь ся, коли мине. Остапъ шукавъ працѣ, бо часъ єму тяжѣвъ, вôнъ кидавъ ся на ню и все собѣ щось найшовъ. Хочь головнѣ трудности були вже полагодженѣ, та остались наконецъ дробнички, по нераз труднѣйшѣ, нѣжь цѣлѣ пляны и уряджена загальнѣ.

9) Президенты палатъ адвокатôвъ и нотарôвъ,

10) Ректоръ Университету вразъ зъ Сенатомъ академичнымъ, Ректоръ Школы політехнічнои, Дирекція Школы ветеринаріѣ, Дирекціи школъ середныхъ, семинарій учительскихъ и державнои Школы промысловои,

11. Палата торговельна и промыслова и галицке Товариство господарске,

12. Зверхнôсть церкви евангелицкои, и

13. Зверхнôсть вѣроисповѣдной громады израильскои.

На случай, коли бы зголосили ся ще иншіи депутаціи, не належачіи до однои зъ повысшихъ катеґорій, ліста ихъ буде предложена Его Величеству въ передодень принятя до Найвысшого рѣшеня.

О год. 6 мін. 30 дворскій обѣдъ, вôдтакъ походъ зô смолоскипами и серенада мужеского хору галицкихъ Товариствъ музичныхъ.

Конець о годинѣ 9.

Въ четверъ дня 1 вересня вôдвѣдае Є. Величество о годинѣ 9. зъ рана:

1. новый будынокъ ц. к. Намѣстництва,

2. державну школу промыслову вразъ зъ выставою выробôвъ промыслу домашного,

3. мѣску народну школу имени Мицкевича,

4. збудованіи громадою мѣста Львова касарнѣ артилеріѣ и артилерійскіи бараки,

5. дôмъ инвалідôвъ и бараки инфантеріѣ коло дому инвалідôвъ,

а о годинѣ 2 мін. 30 по полудни, буде Его Величество звиджувати:

1. будынокъ галицкои Касы ощадности,

2. грецко-кат. Семинарь и

3. мѣскій паркъ стрыйскій.

О годинѣ 6 мінутъ 30 дворскій обѣдъ.

О годинѣ 8 мінутъ 30 вечерокъ въ будынку Соймовôмъ и илюмінація мѣста.

Въ пятницю дня 2 вересня буде Є. Вел. Цѣсарь звиджувати о год. 9 зъ рана:

1. IV. ґімназію державну,

2. выставу будôвляну въ будынку Школы політехнічнои и

3. университетскій Институтъ хемічный.

О годинѣ 12 въ полудне (часъ середноевропейскій) вôдъѣздъ до Любачева на Жовкôвъ и Раву.

Пôдчасъ вôдъѣзду зберуть ся на дворци зелѣзничôмъ всѣ Власти цивильніи и войсковіи и Репрезентаціи для торжественного пращаня Его Величества.

На зелѣзничôмъ дворци въ Любачевѣ повитають торжественно Є. Вел. Цѣсаря ц. к. Старосты и Презесы репрезентацій повѣтôвъ Тѣшанôвского и Яворôвского разомъ зъ членами дотычныхъ репрезентацій повѣтовыхъ, Духовеньство и начальники громадъ.

Вôдтакъ поѣде Є. Вел. Цѣсарь повозомъ до Грушова, попереджуваный ц. к. Старостою и Презесомъ Рады повѣтовои зъ Яворова.

Въ середу дня 7 вересня верне Є. В. Цѣсарь о год. 2 мін. 30 (часъ сер. евр.) до Любачева, де на зелѣзничôмъ дворци зберуть ся тіи саміи особы якъ при повитаню, въ цѣли торжественного пращаня Є. Величества.

Шпихлѣрѣ громадскіи.

Соймова комісія буджетова розбираючи на послѣдной сесіи соймовôй способы, котрыми лекше, якъ доси, можна прийти въ помôчь населеню потерпѣвшому вôдъ всѣлякихъ нещастъ елементарныхъ, особливо же вôдъ неурожаѣвъ, пôднесла въ своѣмъ справозданю о помочи краю зъ причины неурожаѣвъ 1891 р., що — видячи въ частыхъ внесеняхъ и просьбахъ повтаряючій ся безустанно въ бôльшихъ або меншихъ розмѣрахъ апеляціи до фонду краевого, спонуканіи що разъ бôльше спадаючими на людей нещастями неурожаю, до чого причиняе ся некористно и климатъ, — уважае, що треба бы може зорґанізувати якусь помôчь, котра була бы въ кождôй мѣсцевости и въ кождôй хвили готова. Таку помôчь могли бы, на погляды комісіѣ, подавати шпихлѣрѣ, котрыхъ бы заосмотрували жителѣ власною запопадливостію, котрыхъ однакожь треба бы поучити и повести. На пôдставѣ повысшого мнѣня комісіѣ буджетовои поручивъ Соймъ на послѣдной сесіи Выдѣлови краевому розслѣдити, якіи суть шпихлѣрѣ збôжевіи въ громадахъ сѣльскихъ и маломѣскихъ та якъ они уряджені и якъ заосмотрюють ся; дальше чи не належало бы спонукати до закладаня новыхъ въ мѣсцевостяхъ, де шпихлѣрѣвъ нема; якіи наконець треба бы предприняти кроки, щобы тіи институціи вôдповѣдно дѣлали и вôдповѣдали мѣсцевымъ потребамъ, могучимъ зарадити въ будучности проявамъ голоду и той же уменшати.

Соймъ поручивъ заразомъ Выдѣлови краевому, щобы въ тôмъ предметѣ предложивъ ему справоздане на слѣдуючôй сесіи. А що Выдѣлъ краевый хоче то поручене якъ найточнѣйше выконати, то выславъ передовсѣмъ окружникъ до всѣхъ Выдѣлôвъ повѣтовыхъ, въ котрôмъ завôзвавъ ихъ, щобы предложили ему подрôбніи выказы истнуючихъ въ повѣтахъ шпихлѣрѣвъ громадскихъ зъ поданемъ скôлькости и рода розпозиченого и знаходячого ся въ громадскôмъ шпихлѣри збôжа и его вартости.

Заразомъ зажадавъ Выдѣлъ краевый докладнои вôдповѣди на слѣдуючіи питаня:

1) Якъ заосмотреніи истнуючіи шпихлѣрѣ?

2. Якъ они уладженіи и чи мають свои статуты?

3. Чи есть потреба закладати такіи шпихлѣрѣ въ громадахъ, де ихъ доси нема?

4. Кôлько шпихлѣрôвъ знесено и въ якои причины, та чи и якіи средства предпринимали Выдѣлы повѣтовіи до введеня ладу въ адміністраціи тыхъ заведень?

5. Якіи належало бы предприняти и ввести средства, щобы шпихлѣрѣ громадскіи могли вôдповѣдати своѣй задачи, особливо въ часахъ неурожаю.

6. Чи истнуючіи громадскіи касы позычковіи не заступають браку шпихлѣрѣвъ громадскихъ?

Вôдповѣди на повысшіи питаня мають Выдѣлы повѣтовіи предложити Выдѣлови краевому до кôнця серпня с. р.

Д о п и с ь.

Зъ Бобрецкого.

(Школа въ Орѣшкôвцяхъ повѣта добрецкого).

„Въ р. 1888 заложено въ нашôмъ невеликôмъ селѣ філіяльну школу, та мы не могли ще примѣстити еѣ въ будынку школьнôмъ, бо не мали его. Такъ учитель зъ родиною и нашіи дѣточки тулили ся въ комôрнôмъ, зимою въ курныхъ хатахъ хлопскихъ, а лѣтомъ по шопахъ та стодолахъ. Ажь сего року поставили мы будынокъ школьный и дня 13

Альфредъ, котрого о поступѣ роботы все повѣдомлявъ, що разъ рѣдше вôдзывавъ ся въ заграницѣ. Все роблено, щобы ему простили вину, и хочь родина убитого голосила, що не дасть ему безкарно повернути, то таки надѣя була коли не на дароване кары, то хочь на злагоджене еѣ.

Въ новôмъ своѣмъ житю Михайлина несподѣвано найшла приемнôсть; бо нема працѣ, нема доброго вчинку, щобы не вôдплативъ ся намъ внутрѣшною радостію. Двое дѣтей, Стасьо и Ярина, занимали еѣ зовсѣмъ; она бачила Остапа и того було ѣй досыть; освоѣла ся зъ думкою, що для неи вôнъ втраченый разъ на завсѣгды. Альфредъ занимавъ еѣ, якъ далекій приятель, якъ батько дитины; даремно силувала ся она его любити. Въ послѣдныхъ часахъ дуже вôдчуло еѣ серце тіи его шаленіи вчинки; она почула мовь милосерде и притôмъ вôдразу до него.

И такъ минало житє въ Скалѣ.

Въ однôмъ домѣ, въ одной комнатѣ живучи зъ Остапомъ, Ярина була ему чужою, якъ въ першихъ дняхъ, коли спôзнали ся. Вôнъ часомъ лише вôдзывавъ ся до неи або глянувъ на ню; а такъ то лякавъ ся еѣ и оминавъ. Она терпѣла спокôйно, покôрно, мовчки бôль свôй, а що не могла его высказати, то плакала.

Часомъ лише зъ милосердя шепнувъ ѣй Остапъ:

— Побачишь, вернемо на хуторъ, повернемо; слезы перестанешь лити, будешь щасливѣйша.

Она дивила ся яснымъ окомъ на него, серце въ нѣй било ся до того щастя, що показувавъ ѣй зъ далека, мовь забавку дитинѣ; она замовкла — не мала вже надѣѣ. Коли ѣй дуже а дуже було тяжко на серци, коли слезы надто крутили ся въ очахъ, она ишла крадькома до Михайлины. Передъ нею не крыла ся она вже зъ нѣчимъ, розповѣдала ѣй все мовь матери, мовь сестрѣ, а тая потѣшала еѣ мовь дитину — завтрѣшнымъ днемъ. И потѣшаючи, старала ся той завтрѣшній день зробити подôбнымъ, а щастє для Остапа безъ себе доступнымъ. Она видѣла напередъ сю хвилю, якъ вôнъ здивуе ся своѣй жѣнцѣ и цѣкавый може на новину зблизить ся до неи, полюбить, а ґрафиню забуде.

Онажь не бажала нѣколи его забути.

Два мѣсяцѣ минули вôдъ приѣзду Ярины до Скалы, коли въ ночи нарочный посланець прибѣгъ зъ листомъ зъ надъ границѣ. Не заставъ его дома, лише Ярина сидѣла тамъ біля печи и дивилась, якъ гасли въ нѣй искра за искрою. Листъ бувъ пильный. Зачали шукати Остапа деинде и найшли его мѣжь нôчлѣжанами въ тôмъ станѣ на пôвъ соннôмъ, на пôвъ чуйнôмъ, що розкôшными мрѣями вколысуе журныхъ людей.

Зъ житя, въ котре впхали его обовязки, Остапъ часто утѣкавъ до сельского. Незабутніи хвилѣ молодости вôдзывали ся въ его души, та надили его до тыхъ утѣхъ нужды, котрыхъ сиротою ще зазнававъ, блукаючи свободно по лукахъ, по лѣсахъ, по берегахъ водъ.

Неразъ веденый сею непонятною охотою бѣгъ вôнъ за чередами зъ далека, придивлявъ ся пастушому житю, слухавъ милои, простои пѣснѣ, знанои гры на сопѣлцѣ, дививъ ся на дымъ зô знаныхъ хатъ, неразъ пôдкрадавъ ся до веселыхъ нôчлѣжанъ, розмавлявъ зъ ними и згадуючи давнину, першіи лѣта свои, радо споминавъ тіи часы. Неразъ блукавъ самотный по лѣсахъ, шукавъ господарѣвъ, що ишли зъ плугами въ поле, щобы побалакати зъ ними; зближавъ ся до працюючихъ и цѣкаво дививъ ся на ихъ роботу. Все, що показувало ему его хлопячій вѣкъ въ селѣ, було ему дорогимъ. И чомужь вôнъ такъ радо згадувавъ той сумный вѣкъ? чому жалувавъ за тою нуждою? — не знати; мы всѣ за чимсь такъ тужимо, бодай по власныхъ сльозахъ и все намъ жаль минувшины, а молодшихъ лѣтъ сто разôвъ бôльше нѣжь иншихъ.

(Дальше буде.)

м. м. закôнчили вже дѣти свою науку въ комôрнôмъ. На публичный пописъ ученикôвъ прибула мѣсцева Рада школьна, урядники громадскѝ, п. ґр. Калиновскій и сусѣднѝ учителѣ. Нашь учитель п. С. Ляйтнеръ выпытувавъ дѣтей зô шкôльныхъ предметôвъ, а мы селяне, що слухали вôдповѣдей ученикôвъ, то тѣшились, що наше маленьке поколѣне вже може користати зъ добродѣйствъ просвѣты, то зновъ сумъ насъ побиравъ, що мы, батьки ихъ, зросли въ темнотѣ.

Будынокъ шкôльный поставили мы зъ добровôльныхъ даткôвъ и теперь уже на потѣху намъ та на хосенъ дѣти не будуть потребувати тулити ся зô своимъ учителемъ въ комôрнôмъ, а черезъ те и наука пôде ще лѣпше. На будову школы удѣливъ намъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. запомоги. За даръ той въ имени цѣлои громады бажаю нашому Найяснѣйшому Монарсѣ прожити въ щастю и здоровлю многѝ лѣта! До будовы школы помогли намъ и провôдникъ мѣсцевои Рады шкôльнои, и п. ґр. Калиновскій, що и на испытѣ обдарувавъ дѣтей нашихъ. Велика подяка належить ся имъ и нашому учителеви за его старанну працю при науцѣ дѣтей та за его терпеливôсть, що не покинувъ насъ, коли ще зъ родиною мусѣвъ тулити ся въ комôрнôмъ. Теперь у новôмъ будынку шкôльнôмъ дай Боже ему жити щасливо та спокôйно и бути дальше нашимъ дѣтямъ батькомъ-учителемъ, а для насъ приятелемъ и дорадникомъ“.

Бандура, начальникъ громады.

Перегляд политичный

N. fr. Presse подае вѣсть засягнену зъ кругôвъ посольскихъ, що галицкій соймъ мае бути скликаный въ грудни и буде радити ажь до половины лютого.

Законы валютовѝ мають вже сими днями одержати Найвысшу санкцію. Теперь ведуть ся переговоры межи представителями австрійского и угорского правительства въ справѣ уложеня приписôвъ що до выконаня законôвъ валютовыхъ.

Новый президентъ краю на Буковинѣ, бар. Кравзъ, повернувъ вже зъ урльопу до Черновець и обнявъ урядоване.

Росія дѣлае теперь въ двохъ напрямахъ въ Азіи: обсадила выжину Памірску своимъ войскомъ и бере посередну участь въ ворохобни племени Гецарôвъ. Въ послѣдныхъ дняхъ прийшло тамъ до борбы мѣжь Афґанцями и мабуть российскимъ войскомъ, але вѣсти о тôй борбѣ суть такъ неяснѝ, що годѣ сказати щось певного.

Въ Россіи ширить ся холера чимъ разъ дальше и дойшла вже ажь до Ярослава, отже пôдходить чимъ разъ близше до Петербурга. Пôсля урядового справозданя, занедужало въ самôмъ Ярославѣ 7 людей, а въ тыхъ 2 померло. Въ тамбовской ґуберніи було 181 выпадкôвъ занедужаня а 39 смерти. Въ Харковѣ выступае холера чимъ разъ сильнѣйше. Въ инишхъ сторонахъ Россіѣ навѣщеныхъ холерою есть мабуть станъ однаковый; однакожь правдивого стану годѣ довѣдати ся, бо правительство российске, абы не ширити переполоху, заказало российскимъ часописямъ подавати приватнѝ вѣсти. Зъ того выходить таке, що вже вôдъ кôлькохъ недѣль часописи подають вѣсть, що холера въ Астраханѣ и Баку слабне, а она все тамъ таки лютить ся по давному.

Pol. Corr. доносить, що мимо великого розъяреня въ Россіи зъ причины повѣшеня въ Софіи убійникôвъ Белчева правительство российске не думае робити нѣякихъ крокôвъ дипльоматичныхъ.

Въ виду того, що парискій Matin оголосивъ протестъ болгарскихъ студентôвъ за страчене убійникôвъ Белчева, доносить Свобода, що дôстала письмо вôдъ тыхъ студентôвъ въ котрôмъ они кажуть, що не протестували; то зробивъ Македонець Липчевъ, товаришь Ризова.

Новинки.

Львôвъ дня 6 Серпня.

— **Именоване.** Ц. к. Намѣстництво именувало комісаремъ до надзору паровыхъ котлôвъ ц. к. адіюнкта будôвництва, Теофіля Дунайовича, для повѣтôвъ тернопôльского и теребовельского.

— **Є. Цѣс. и Кор. Высок. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ** завôзвавъ вчера зъ нагоды именинъ своеи донечки капелю ученикôвъ школы им. св. Анны. Капеля сповнила дуже добре свою задачу, а Достойный Архікнязь выпитувавъ проф. Левицкого про вôдносины еѣ и запросивъ вôдтакъ хлопцѣвъ на пôдвечѣрокъ.

— **Въ справѣ однорôчныхъ охотникôвъ побираючихъ стіпендіи** выдало ц. к. Міністерство войны дня 11 липня такій обѣжникъ: „Щобы удержати потрѣбну евіденцію и щобы ухилити всякѝ можливѝ похибки при зарядѣ а особливо при новôмъ надаваню стіпендій, зарядило Міністерство просвѣты дня 20 мая, письмомъ, высланымъ до всѣхъ политичныхъ зарядôвъ краѣвъ, до ректоратôвъ університетôвъ и школъ політехнічныхъ, вôдтакъ до академіѣ рôльничои и академіѣ штукъ красныхъ у Вѣдни, щобы имматрикульованѝ студенты, побираючѝ стіпендію, котрымъ пôсля истнуючихъ приписôвъ прислугуе право побирати ту саму стіпендію также и пôдчасъ першого року ихъ войсковои службы охотничои, предложили безпроволочно ректоратамъ дотычнѝ декреты стіпендійнѝ, а крôмъ того потвердженє вôдъ своихъ войсковыхъ командъ, що фактично вступили до службы войсковои. Стіпендисты, котрѝ вôдбувають службу однорочныхъ охотникôвъ ажь по скôнченю студій и хотять побирати стіпендію дальше, щобы зложити испытъ на учителя ґімназіѣ або школы реальнои, мають предложити ректорамъ своимъ таке саме донесенє и просити о продовженє стіпендій. Вкôнци тѝ имматрикульованѝ студенты, що пôдчасъ своеи однорôчнои службы войсковои старають ся о стіпендію, мають въ просьбахъ выразно зазначити, що вôдбувають активну службу войскову, и долучити потвердженє сеи обставины вôдъ дотычного команданта войскового“.

— **Субститутомъ нотаря** Адама Беньковского въ Чортковѣ на часъ его недуги, именувавъ судъ краевый у Львовѣ п. Иосифа Габера.

— **Посады нотарѣвъ на Буковинѣ.** Опорожнену по бл. п. нотари Амбровѣ посаду въ Чернôвцяхъ одержавъ нотарь зъ Садаґуры Адольфъ Инґверъ. Нотаремъ въ Садаґурѣ именовано Станісл. Кузьнярского зô Становець, а до Становець именованый нотаремъ конціпіентъ Юліянъ Совевицкій.

— **Речинець для внесеня подань о приняте до львôвскихъ бурсъ** назначеный зô стороны Народного Дому до дня 15 серпня, а зô стороны Ставропигійского Института до 10 серпня.

— **Конкурсы.** Въ фабрицѣ тютюну въ Винникахъ есть опорожнена посада лѣкаря фабричного зъ рôчною платнею 800 зр. и додаткомъ 160 зр. Подання треба вносити до 16 серпня с. р. до головнои фабрики тютюну въ Винникахъ. — Громада мѣста Городенки розписала конкурсъ на посаду мѣского лѣкаря зъ речинцемъ до кôнця серпня с. р.

— **Почетне горожаньство.** Громада мѣста Бучача надала почетне горожаньство пп. Емильови Шуттови ц. к. Старостѣ и дрови Едвардови Крижановскому, заступникови презеса Рады повѣтовои.

— **Въ справѣ продажи тютюну.** Декотрѝ часописи розпустили були сими днями чутку, що правительство думае зовсѣмъ знести продажь тютюну на папѣросы, а заведе лишь продажь готовыхъ папѣросôвъ и тютюну до люльки. Вѣденьска Presse заявляе отже уповажнена до того, що та чутка есть зовсѣмъ безосновна.

— **Похвальное дѣло.** Пôдъ такимъ заголовкомъ одержали мы слѣдуюче письмо зъ просьбою о умѣщене: „Въ селѣ Раделичи, повѣту дрогобицкого, запанувала вôдъ довшого часу хороба „тифусъ плямистый“, которою то хоробою также доткненый зôсталъ господарь Яць Багдай зъ цѣлою своею родиною. А коли сѣнокосы наступили, зôстали всѣхъ господарôвъ луки скошенѝ, полишила ся тôлько сѣножать Яця Багдая, котории зъ причины тяжкои хоробы скосити и сѣно зробити не мôгъ. Яць Багдай, помимо своеи тяжкои хоробы, пôддвигнулъ ся заледво зъ постелѣ, вышовъ на свою сѣножать въ замѣрѣ, щобы ю скосити, але силы го цѣлкомъ упустили й не мôглъ своего замѣру выконати; а що мешканцѣ тутейшѝ по зôбраню сѣна, худобу свою на пашу отавы заганяють, черезъ що немаючи жадного ратунку, позôставъ въ страху, що му траву выпасуть и же не буде мавъ свою худобу чимъ перезимувати, почалъ гôрко на луцѣ плакати. — Въ сусѣдствѣ косивъ тутешный державця фôльварку, панъ Маркусъ Герцікъ, довѣдавши ся о причинѣ смутку Яця Багдая, не кажучи нѣчого пересталъ свою луку косити, казавъ своимъ девятамъ косарямъ луку хорого Яця Багдая безъ жадного вынадгородженя скосити и тымъ способомъ допомôглъ му цѣлкомъ безінтересовно сѣно зробити. — Не тôлько що похвальное дѣло зе стороны пана Маркуса Герціка заслугуе на узнане, но тойже панъ Маркусъ Герцікъ также удѣляе всѣмъ хорымъ а бѣднымъ мешканцямъ помôчь, достарчуе имъ безплатно харчъ, а то вина, молока, хлѣба и инишхъ живностей до улекшенія въ ихъ нещасливôмъ положеню. — Зверхнôсть громадска. Раделичь, дня 2 Августа 1892. † Василій Кузѣвъ, вôйть, прм. С. Даниловъ, писарь громадскôи.“

— **Въ Перемышли** на Засаню проявивъ ся межи вояками 45 полку пѣхоты тифусъ. Рôвночасно захорувало чотирехъ воякôвъ. Власти войсковѝ казали сейчасъ воякамъ перенести ся зъ вôдтамъ до иншои касарнѣ и такъ зараджено розширеню заразы.

— **Вылѣчивъ ся!** Давидъ Ґруберъ, кельнеръ, замешкалый за рогаткою жовкôвскою, почувъ у ночи бôль въ крижахъ и зачавъ натирати ихъ спіритусомъ. При тôмъ выпала ему зъ руки запалена свѣчка, а въ хвили коли Ґруберъ хотѣвъ еѣ пôднятн и зблизивъ до неи руку занявъ ся спіритусъ на руцѣ и на тѣлѣ. Вôнъ сильно попаривъ ся и на дальше лѣчене пôшовъ до шпиталю.

— **При мытю вôконъ** при улици Бляхарскôй у Львовѣ упала передвчера зъ першого поверха слуга купця Естера Філірентъ и потовкла ся такъ сильно, що якъ еѣ вôдвозили до шпиталю, она померла.

— **На вельоципедѣ.** П. Артуръ Нѣмчевскій, сынъ бурмістра изъ Снятина, заѣхавъ на вельоципедѣ въ 26 годинахъ зô Львова до Черновець. Вправный циклістъ ѣхавъ на Золочѣвъ и Тернопôль и спочивавъ всего лишь три годины въ дорозѣ.

— **Староримскѝ домовины** камѣннѝ вôдкрыто въ Люблянѣ, столици Краины, при копаню каналу въ однôй улици. Домовины тѝ лежали два метры пôдъ поверхнею землѣ, уложенѝ неправильно. Въ однôй домовинѣ найдено ажь три кôстяки: женщины, мужчины и дитины. На пальцяхъ жѣнки були золотѝ перстенѣ и нашийникъ зъ дрôбныхъ золотыхъ кульокъ. Въ иншôй знову домовинѣ найдено у нôгъ покôйника двѣ фляшки на 4 дцм. высокѝ зъ останками жовтои масти.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 6 серпня. Безпосередный переѣздъ ваґонôвъ на зелѣзници зъ Константинополя застановлено зъ причины холеры.

Парижь 6 серпня. Полиція арештувала двохъ небезпечныхъ анархістôвъ, Италіянця Аґресті и Француза Поррета, мабуть товаришѣвъ Пармеджаніого. У Аґрестіого найдено зброю и пôдробленѝ документы.

Туръ 6 серпня. Зверхнôсть громадска заперечуе формально, будьто бы тутъ появила ся холера; пять выпадкôвъ наглои смерти мало наступити нѣбы то въ наслѣдокъ отроеня ся.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

5 серпня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8·25—8 60	10·25 10 80	10·15 10·75	10·—10·75
Жито	7.50—7 75	8 90 9·20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——6 25	6·——7 25	6·——7 05	6·——7 40
Овесъ	6 60—7 20	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 8 50	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	6·— 6 20
Рѣпакъ	9.50 10·—	11·—12 50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмель	55·—60 —	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневниковъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватні“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Газеты Львôвской“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневниковъ“ Людвика Пльона.

МІНЦЕРА Карпатскі косы зъ маркою **„КОСАРЬ“**
зъ англійскои срѣбристои стали. (Silver-Steel.)

Спникосами надзвычайно *легко косити. Они подвôйно загартованй, рѣжуть остро, остають ся довго острыми, легкй до кошеня и такй гибкй*, якъ найлучша, на весь свѣтъ славна дамасценска сталь. Они перетинають желѣзну бляху, не выщербуючи ся и лишь дуже мало вѣдають ся. Одно клепане выстарчуе на кôлька днѣвъ. А выостривши разъ таку косу, косити можна нею *100 до 120 крокôвъ* и найгустѣйшого збôжа и найтвердшои гôрскои травы, чимъ ощадить ся не лишь робочій часъ, но и плата за кошене, и то о *чотири, пять або шѣсть разъ* въ порôвнаню въ вычайными косами, якй продають ся торговцями.

Кождому, кто купить у насъ косы, заручаемъ, що кожда коса буде зовсѣмъ така, якъ тутъ описано.

Нашй косы суть такй зашпрокй, якй потрѣбнй въ нашôмъ краю и такй задовгй, якихъ хто потребуе, и то по такôй цѣнѣ.

Довгота цѣлои косы	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	114	стм.
Цѣна 1 косы	1.—	1.05	1.10	1.20	1.30	1.40	1.50	1.60	1.70	1.85	2.—	2.20	зр.
На 5 клгр. иде	*14*	*13*	*11*	*10*	*9*	*8*	*7*	*7*	*6*	*5*	*5*	*5*	косъ

Оденъ карпатскій брусокъ до остреня косъ 1/3 клгр. ваги, коштуе 15 кр.

Косы высылають ся тотчасъ по замовленю *почтою*, но лишь за *готовй грошѣ* або за *послѣплату. Почтовый перевôзъ* коштуе 30 кр. за пакунки до 5 кільограм. *При замовленю найменше 10 косъ половину платы за перевôзъ мы беремо на себе.*

☞ При замовленю косъ для кôлькохъ господарѣвъ мы на кожду косу прилѣплюемо цедулку въ именемъ того, кому коса принадлежить.

Особливо треба стерегти ся шахраѣвъ!!! бо лишь тй косы суть *правдивй* карпатскй косы, на котрыхъ 1) прилѣплена *зелена* цедулька въ законною маркою „Косарь“ (по англійски „Mower“), и то зовсѣмъ така, якъ напечатано на сѣмъ письмѣ наверху, — и на котрыхъ *на листвѣ косы выбита* фірма **„Münzer & Co.“** и 2) котрй купують ся *прямо, лишь у* насъ, бо у инших торговцѣвъ сихъ косъ совсѣмъ нема.

Мінцеръ и Спôлка (давн. Л. Мінцеръ) въ м. Дрогобичи
(ВЪ ГАЛИЧИНѢ)

одинокій фабричный складъ косъ зъ маркою „Косарь“ для всеи Австро-Угорщины, Нѣмеччины, Россіѣ и для всего Всходу.

71

Найчистѣйшій спірітусъ,
найлѣпшй
румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.
въ Цѣс. кор. приві̂лиованôй
Рафінерія спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту
Юлюша Міколяша
у Львовѣ. 72

ПРИГОТОВЛЕНЕ
на
ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ
и до принятя въ
Ц. И К. ВОЙСКОВЙ ШКОЛЫ
починая ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**
Frisch, Wien 1. Schottenbasteingasse 4.
директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.
Програмы даромъ.

Австрійско-угорска
FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ толчокъ, **побольшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, **всѣ фінансовй и господарскй обявы обширно и предметово**. Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшенй дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшй. Попри жертвы, якй на насъ накладае побольшене обему, **высокôсть предплаты** вôстае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

═ Число пробне даромъ. ═

Рôчна предплата за 52 богатй змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ
4 (найновѣйше) выдане
16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новй, замѣсть
зр. 96 зр. 55.
M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

81

Новость! Новость!
Необходимый въ кождôй хатѣ
Бароскопъ
Вскавôвка хемічна погоды въ термометрами Реоміра и Цельзія,
На 24 годины показуе погоду.
Прегарна и практична прикраса комнаты. За послѣплатою 1 зр. 40 кр. до кождои мѣсцевости оплатно посылае
РЕДЕРЕРЪ и СПÔЛКА,
Вѣдень I. Kölnerhofgasse 3/13. Складъ правдивыхъ шварцвальдскихъ домикôвъ и скринечокъ, що вказують погоду.

5 до 10 зр. денно певного зарôбку безъ капиталу и ризика, дае тривкій банкъ кождому, у всѣхъ плативъ найменшихъ мѣсцевостяхъ за продажъ правомъ дозволеныхъ льосôвъ, за корисными умовами. Оферты на льосы до: Annoncen Expedition J. Danneberg, Wien, I. Kumpfgasse 7. 82